

სუბჰანალლაჰ! მორწმუნე არ ბინძურდება

გადმოცემულია აბუ ჰურაირასგან (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი), რომ მან თქვა: «ერთხელ, დიდ გაუნმინდურებულ მდგომარეობაში ვიყავი, და მოციქულს (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მედინას გზებზე შევხვდი, მე ჩუმად გავერიდე, წავედი და განბანვა (ღუსლი) შევასრულე, მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) შემომხედა და როცა დავბრუნდი, მკითხა: «სად იყავი, ო, აბუ ჰურაირა?» ვუპასუხე: ო, აღლაჰის მოციქულო! მე შენ შევხვდი, მაგრამ ჯუნუბი ვიყავი, და არ მინდოდა შენთან ყოფნა მანამ, სანამ არ განვიბანებოდი. მაშინ მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა: «სუბჰანალლაჰ! მორწმუნე არ ბინძურდება»

[სანდო (საჰიჰ)] [შეთანხმებული]

მოციქულს (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მედინის ერთ-ერთ გზაზე აბუ ჰურაირა (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) შეხვდა, რომელიც იმ დროს დიდი უნმინდურობის მდგომარეობაში იყო. მოციქულის (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) დიდი პატივისცემის გამო, მას არ სურდა ამ მდგომარეობაში მასთან ჯდომა და საუბარი, რადგან ფიქრობდა, რომ დაუბანელი იყო, ამიტომ, ჩუმად გაეცალა, განიბანა (ღუსლი შეასრულა) და შემდეგ დაბრუნდა, მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ჰკითხა: სად წახვედი? მაშინ (აბუ ჰურაირამ) აცნობა მას (მოციქულს) თავისი მდგომარეობის შესახებ და უთხრა, რომ არ ისურვა მის გვერდით ყოფნა, რადგან დიდი უნმინდურობის მდგომარეობაში იყო, მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) გაკვირვებით უთხრა მას: მორწმუნე ყოველთვის სუფთაა და არ ხდება უნმინდური - არც სიცოცხლეში და არც სიკვდილის შემდეგ.

<https://sunnah.global/hadeeth/ka/show/3076>

